

Arrest

nr. 211 672 van 26 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Braemtstraat 10
1210 SINT-JOOST-TEN-NODE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 12 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 20 november 2015 België is binnengekomen, diende op 15 december 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 15 juni 2018 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 15 juni 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 15/12/2015
Overdracht CGVS: 05/04/2016*

U werd op 23 mei 2016 van 8u58 tot 13u28 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw raadvrouw, mr. Van Vrekom was tijdens het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Dabarre clan. U bent afkomstig uit de stad Diinsoor in de provincie Bay. U woonde er samen met uw ouders en uw drie broers, M., S. en I.S.M. (O.V. (...)). In 2010 werd uw broer M. vermoord door leden van al Shabaab. Ze hielden uw broer M. immers voor uw broer I.S.M., die uitbater was van een telefoonwinkel. Uw broer I.S.M. vluchtte naar België en diende een asielaanvraag in. Zijn partner, S.A.H.I., bleef samen met haar kinderen bij jullie familie achter. In 2011 werd uw vader door leden van al Shabaab vermoord. In 2012 overleed uw moeder. Toen uw broer S. naar Ethiopië vertrok bleven u en uw schoonzus alleen achter in uw ouderlijke woning. Ten einde naar uw broer I.S.M. in België te kunnen komen ging u begin 2012 samen met uw schoonzus naar Mogadishu om een paspoort aan te vragen. Met dat paspoort reisden jullie naar Hargeisa (Somaliland), waar u een visum voor Ethiopië verkreeg. U verbleef in Ethiopië bij Z.H.A., een kennis van uw schoonzus die oorspronkelijk afkomstig was uit Diinsoor. In maart 2012 vroeg u een visum voor België aan. In december 2012 werd u een visum voor België geweigerd. Uw schoonzus kreeg wel een visum en vertrok begin 2013 samen met haar kinderen naar België. U bleef achter bij Z.H.A. Begin 2014 besloot Z.H.A. naar Diinsoor te gaan om er een eethuisje te beginnen. U reisde met haar mee en kon bij haar aan de slag. Na zes maanden besloot Z.H.A. terug te keren naar Ethiopië. U kreeg het voor elkaar haar eethuisje over te nemen en werkte er vanaf juli 2014 alleen. In dezelfde maand huwde u met uw huidige partner, M.N.H.A. U hield het huwelijk verborgen voor al Shabaab. U diende immers als alleenstaand meisje zonder ouders hun toestemming te hebben en vreesde aan iemand van hun keuze te worden uitgehuwelijkt. Uw partner trok wel bij u in in uw ouderlijke woning. Soms overnachtte hij ook in zijn eigen ouderlijke woning. Op 30 september 2014 kwamen twee leden van al Shabaab naar uw restaurantje. Ze meldden u dat u op het politiekantoor werd verwacht en diende meteen mee te gaan. Bij aankomst werd u enkele uren opgesloten. Vervolgens werd u ondervraagd over uw reis naar Ethiopië. Men maakte u duidelijk dat ze wisten dat u familie was van S.M., uw vader en I.S.M., uw broer. Al Shabaab stelde dat ze wisten dat u contacten onderhield met uw broer I.S.M. en zeiden dat ze alles over uw reis naar Ethiopië zouden uitspitten. U werd gemeld dat indien ze er achter kwamen dat u een visumaanvraag had gedaan, u er zwaar voor zou worden gestraft. De volgende ochtend werd u vrijgelaten en werd u gemeld de stad niet te verlaten. Tevens werd u verboden uw eethuis te verkopen. U keerde terug naar huis verwittigde uw partner van het gebeuren. U zei hem dat u uw leven ging redden en dat hij kon blijven omdat al Shabaab niets van jullie verbintenis afwist. Daarna ging u slapen. Diezelfde dag viel al Shabaab bij u binnen en hield een huiszoeking. Na hun vertrek contacteerde u een vriend van uw vader, en vroeg hem u te helpen Somalië te verlaten. U reisde vanuit Diinsoor naar het dorp Miisra. Vanuit Miisra reisde u via Baidabo, Dolo en Mageyle naar Ethiopië. Uw vaders vriend zorgde dat uw huis verkocht geraakte. In Ethiopië verloor u uw mobiele telefoon waardoor u geen contact meer kon hebben met uw partner. Een smokkelaar regelde uw een vals paspoort en nam op 29 december 2014 samen met u een vlucht naar Spanje waar u de belofte kreeg naar uw broer in België te worden gebracht. Na lang verblijf op verschillende voor u onbekende plaatsen kwam u uiteindelijk op 20 november 2015 in België aan. Op 15 december 2015 heeft u een asielaanvraag ingediend. Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw Somalisch paspoort (dd.13/02/2012, geldig tot dd.13/02/2017), een formulier voor een visumaanvraag (dd.01/03/2012) en een beslissing van weigering om u een visum te verschaffen (dd.03/06/2013).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een

reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoor CGVS, p.2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u na uw aankomst in België op 20 november 2015 –elf maanden na uw aankomst in Spanje op 29 december 2014 -bijna één maand heeft gewacht met het indienen van uw asielaanvraag op 15 december 2015 (gehoor CGVS, p.7,8) Uw laattijdige aanvraag, hoewel u beweerde vrees te koesteren tegenover uw land van herkomst, is niet in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voorts dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw (recent) verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Somalië/Diinsoor in de provincie Bay op fundamentele wijze ondermijnd wordt doordat u een ernstig gebrek aan doorleefde kennis over uw onmiddellijke leefomgeving vertoont. Er rijzen dan ook vragen bij uw bewering, na uw vertrek naar Ethiopië in 2012, nog naar Somalië te zijn teruggekeerd (gehoor CGVS, p.7,24,25,26).

Vooreerst is het opmerkelijk dat uw algemene kennis over clans in Somalië uitermate beperkt is. Zo gaf u wel uw persoonlijke clanlijn weer en verklaarde dat Dabarre tot de Digil clan behoort (gehoor CGVS, p.12,13), maar verklaarde de hoofdc clans van Somalië niet te kennen (gehoor CGVS, p.13). Gelet op uw verklaring tot de Digil clan te horen, werd u gevraagd om de grote subclans van de Digil clan te geven, die zich op hetzelfde niveau als uw clan Dabarre, bevinden. U stelde hierover dat er naast Dabarre, ook Jiide, Tunni, Garre, Bagadi, Galadi en Shanta Alemut/Alemod bestaan. Tunni is echter geenszins een subclan die zich op het zelfde niveau bevindt als uw clan Dabarre, ten opzichte van de Digil clan. De door u opgegeven clan Shanta Alemut –mogelijks ook gespeld als “Alemod(d)”- is dan weer een kleine onderverdeling van één van de kleinere subclans van de Rahanweyn, zelf een subclan van de Digil hoofdc clan. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, bijgevoegd in het administratieve dossier blijkt verder dat de door u opgegeven subclans, Bagadi en Galadi niet voorkomen als subclans op hetzelfde niveau als uw clan, Dabarre (gehoor CGVS, p.18). Geconfronteerd met de eerste grote subclan/onderverdeling van de hoofdc clan Digil, nl. Rahanweyn, stelde u verkeerdelijk dat het Mirifle zijn (gehoor CGVS, p.19). In werkelijkheid is de Mirifle een subclan van de Rahanweyn. Gevraagd om meer te vertellen over de Rahanweyn, kwam u niet verder dan te stellen “Ik weet dat Digil en Mirifle die clans hebben, Rahanweyn, dat is het”. Subclans van de Rahanweyn kent u niet, noch blijkt u op de hoogte wat het thuisland van de Rahanweyn is (gehoor CGVS, p.18,19).

Nochtans zou men verwachten dat u –zoals veel Somaliërs- een lange lijst van voorvaders kan opsommen, aangezien dit een centraal onderdeel vormt van de Somalische orale cultuur en het laat toe om nauwkeurig hun plaats in de samenleving te bepalen. Vanaf jonge leeftijd zou aan kinderen hun stamboom worden aangeleerd.

De geschiedenis van de familieclan en de relatie met andere clans wordt vaak opnieuw verteld doorheen de levensjaren. In Somalië is het clansysteem de meest belangrijke en bepalende maatschappelijke factor (zie informatie in het administratieve dossier). Het is dan ook niet aannemelijk dat u uw hele leven in de provincie Bay, meerbepaald in Diinsoor, in Somalië, zou hebben doorgebracht, maar geen enkele notie heeft van het clansysteem, gezien het maatschappelijke belang hiervan. Gevraagd hoe het komt dat u de namen van de Somalische hoofdc clans niet kent antwoordde u enkel: "ik woonde in Diinsoor zelf, ik ken mijn clan en andere clans die dichtbij woonden, er zijn veel andere clans ontelbaar veel, maar die ken ik niet". Uw stelling dat er ontelbaar veel hoofdc clans in Somalië bestaan (gehoor CGVS, p.14) is overigens opmerkelijk en geenszins afdoende verklaring voor uw gebrekkige kennis omtrent de meest belangrijke en bepalende maatschappelijke factor in Somalië. In werkelijkheid worden er in Somalië niet ontelbaar veel hoofdc clans, maar zes hoofdc clans onderscheiden, met name Darod, Dir, Isaaq and Hawiye, Digil en Rahanweyn. Elk van deze clans is verder onderverdeeld in subclans.

Gevraagd naar namen van andere grote clans dan uw clan, noemde u Abgal en Majarteen. U wist echter niet te melden of deze clans eventueel behoren tot een andere clan, noch wist u te melden wat het thuisland is van deze clans (gehoor CGVS, p.13,18). In werkelijkheid is Abgal een onderverdeling van een subclan van de Hawiye clan en is Majarteen een onderverdeling van een subclan van de Darod clan. Wanneer u daarop werd geconfronteerd met de namen van de hoofdc clans van Somalië, zoals de Dir, Darod en de Hawiye, antwoordde u plotsklaps dat het grote Somali clans waren. Geconfronteerd met uw eerdere uitspraak, geen hoofdc clans van naam te kennen en gevraagd hoe het kwam dat u ineens de opgenoemde hoofdc clans wel herkende in deze hoedanigheid, gaf u de opmerkelijke en weinig afdoende uitleg "De vragen zijn anders, u vraagt me nu ken je hen en dan zeg ik, ik ken ze niet, wel over gehoord". Behalve de benamingen Dir, Darod en Hawiye herkennen, kon u echter geen andere informatie verschaffen over deze hoofdc clans, zoals waar hun oorspronkelijke woonplaats zich situeert of wat de subclans zijn, noch kon u gekende personen van de Darod of de Hawiye clan noemen (gehoor CGVS, p.19). Uw uitleg hoe het komt dat u niets kan vertellen over de hoofdc clans van Somalië, met name dat u omwille van uw leeftijd niet de kans had gekregen om kennis op te doen en u enkel in uw eigen regio woonde binnen uw eigen clan (gehoor CGVS, p.19), is geenszins afdoende, gezien het maatschappelijke belang van de clan cultuur. Overigens is het merkwaardig dat u –rekening houdend met het risico op de in Somalië bestaande clanconflicten- evenmin notie had langs welke clangebieden u reisde wanneer u vanuit uw thuisstad, Diinsoor, naar Ethiopië vertrok (gehoor CGVS, p.20,21). Stellende dat u sinds uw geboorte voornamelijk in Diinsoor heeft verbleven is het dan ook weinig aannemelijk dat u niet over bovenstaande informatie beschikt (gehoor CGVS, p.20).

Voorts dient te worden vastgesteld dat u niet doorleefd kan vertellen over uw stad en dat uw geografische kennis over uw regio van oorsprong enkele lacunes vertoont. Zo werd u gevraagd om wat meer te vertellen over Diinsoor en te beschrijven hoe uw stad eruit zag. U verklaarde daarop "Enige wat ik weet is dat Diinsoor district is in Bay en mensen zijn landbouwers en veehouders". U werd daarop gevraagd om verder te gaan. Er kwam echter geen reactie van uw kant. U aansporend om toch wat meer te vertellen over Diinsoor om een beeld te vormen van uw stad stelde u "Dat is het, wat moet u weten, stelt u maar vragen". U werd opgemerkt dat er werd verwacht dat u wat meer diende te vertellen, te denken dat u reclame voor uw stad aan het maken was en te vertellen wat er allemaal te zien is. U antwoordde met dezelfde vage bewoording dat "Diinsoor district is in Bay en mensen zijn landbouwers en veehouders, wat wil u weten?". Er werden u daarop concreet gevraagd of er bijvoorbeeld een moskee is in Diinsoor. Aangezien u daarop stelde dat er 2 moskeeën waren werd u gevraagd om de routes vanaf uw woning eerst naar de ene moskee en daarna naar de andere te beschrijven. (gehoor CGVS, p.32,33). Wanneer u de weg naar de ene moskee beschreef als zijnde je loopt onder "de ark", werd u gevraagd wat u met "ark" bedoelde. U verklaarde daarop dat er twee lange torens waren die men "ark" noemde, maar waar dit bouwwerk voor stond of juist was, kon u niet vertellen (gehoor CGVS, p.32). Behalve dat de andere moskee aan de veemarkt ligt kon u niets meer vertellen of benoemen (gehoor CGVS, p.33). Gelet op uw verklaring geen rivier in de buurt van Diinsoor te hebben, werd u gevraagd waar mensen hun drinkwater vandaan haalden. U verklaarde dat verschillende wijken waterputten hadden en stelde dat er ook een waterput langs de weg naar Miisra lag. U legde uit dat de waterput "Ofka Kacaan" (Kacaan waterput) werd genoemd en dat mensen voornamelijk daar hun water halen. Waarom de mensen niet in de andere wijken voorzien van waterputten water gingen halen wist u niet te melden (gehoor CGVS, p.29). Gevraagd of u behalve de minister van defensie geen andere bekende Somali uit Diinsoor kende, stelde u niemand anders te kennen (gehoor CGVS, p.32).

Geconfronteerd met een gekende zanger/muzikant uit Diinsoor, Hasan Adan Samatar, kon u wel melden dat het een zanger was, maar bleek niet te weten van welke clan of van waar de man afkomstig was (gehoor CGVS, p.33,34). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt nochtans dat de bekende zanger/muzikant Hasan Adan Samatar afkomstig is uit Diinsoor.

Dat uw geloofwaardigheid in Diinsoor te hebben verbleven tot december 2014 op de helling staat blijkt bijkomend uit het feit dat uw kennis over de heerschappij van de groepering al Shabaab in uw regio in ernstige mate ontoereikend is. Gevraagd sinds wanneer al Shabaab aanwezig was in Diinsoor vroeg u of u een datum diende te geven. Wanneer u werd uitgelegd dat u uw leeftijd mocht geven stelde u dat al Shabaab ongeveer in 2007 naar Diinsoor kwam. Hoe oud u was liet u aanvankelijk in het midden en zei dat uw Protection Officer dat maar moest uittellen. Er werd u daarop duidelijk gemaakt dat het niet om uittellen ging maar dat u gewoon diende te melden hoe oud u was toen al Shabaab voor het eerst in Diinsoor kwam. Nadat u de merkwaardige uitleg gaf "Ik hoorde mensen zeggen dat ze in die periode (2007) kwamen" en dat u dit reeds had gezegd, werd u gevraagd of u al dan niet zelf aanwezig was en wat uw leeftijd toen was. Pas daarop antwoordde u dat u ongeveer elf jaar moest zijn (gehoor CGVS, p.36). Wanneer u gevraagd wordt hoe u de komst van al Shabaab had beleefd als meisje in Diinsoor, stelde u enkel in vage bewoordingen "Niemand houdt van mensen die met problemen komen, iedereen was bang, ik ook zoals andere mensen". Wanneer u werd gevraagd meer te vertellen dan dat iedereen bang was, antwoordde u "ik was bang, ik voelde angst, ik merkte toen ze kwamen mensen problemen kregen, ik heb slechte ervaring" (gehoor CGVS, p.37). Er werd u daarop duidelijk gemaakt dat van u werd verwacht meer concreet te vertellen over hoe al Shabaab er kwam, wat er allemaal gaande was. U stelde daarop "Zoals alle mensen heb ik persoonlijk ook gevoeld dat ze niet goed waren, ik was bang". Wat u bedoelde met ik voelde dat ze niet goed waren, kreeg u niet uitgelegd. U vroeg immers opnieuw of u moest zeggen hoe u zich voelde. Er werd u daarop weerom gevraagd te vertellen wat in Diinsoor allemaal gebeurde/gaande was, toen al Shabaab er kwam. U stelde daarop "Het enige wat ik opmerkte bij aankomst is dat ze slecht waren en iedereen was bang voor hen, persoonlijk heb ik niets meegemaakt tot mijn familie met hen problemen kreeg, wat met andere mensen gebeurde weet ik niet". Gevraagd om vanuit uw eigen ervaring te vertellen hoe u deze veranderingen/machtswissel meemaakte kwam verklaarde u heel algemeen "ik moest ook regels volgen, ik merkte dat we onderdrukt werden, tijdens het gebed moest je je anders kleden, mensen werden geslagen zonder reden, zoals broer en vader." Aangespoord om verder te vertellen kwam u niet verder dan uw persoonlijk asielrelaas beginnen uiteen te zetten met de woorden "mijn familie kreeg uiteindelijk problemen en ik ben uiteindelijk door hen gearresteerd"(gehoor CGVS, p.37,38). Gevraagd of al Shabaab evenveel macht had op het moment van uw vertrek eind 2014, als in 2007, wanneer ze naar uw stad kwamen, stelde u dat ze evenveel macht hadden (gehoor CGVS, p.38). Nochtans verklaarde u even verder dat er op een bepaald moment Ethiopische troepen in Diinsoor kwamen. Gevraagd wanneer dit het geval was stelde u echter deze gebeurtenis niet te kunnen situeren noch kon u vertellen hoe oud u op dat moment was (gehoor CGVS, p.39). Evenmin kon u vertellen hoelang al Shabaab weg was uit uw stad (gehoor CGVS, p.39). U werd daarop twee keer aangespoord verder te vertellen over deze gebeurtenis. U antwoordde echter niet meer. Uiteindelijk stelde u het zich niet meer te herinneren, hoewel u toegaf dat het een grote gebeurtenis betrof (gehoor CGVS, p.40). De sterke man van al Shabaab van in uw provincie Bay, kende u niet (gehoor CGVS, p.40). Van de naam Amey, alias Siku-Dhuuq, één van de senior leiders van al Shabaab in Bay, bleek u er nooit te hebben vernomen (gehoor CGVS, p.40). De in Somalië Afrikaanse troepenmacht, AMISOM, benoemde u verkeerdelijk als "AMISON". Bovendien stelde u verkeerdelijk dat het een leger van Somalië is die in Mogadishu zou verblijven. Evenmin bleek u te beseffen dat AMISOM, waartoe overigens ook de Ethiopische troepen behoren, aanwezig is in uw regio. U stelde hierover dat enkel Ethiopiërs in uw regio verbleven, doch AMISOM er niet aanwezig was (gehoor CGVS, p.41).

Gelet op uw beweerde afkomst uit de provincie Bay werd u bijkomend gevraagd of u de aanpalende provincies/regio's kon opsommen. U stelde daarop dat Bakool aan Bay grensde. U werd daarop aangespoord om verder te vertellen. U antwoordde daarop enkel "Ik weet Bakool en dan het district Baidabo" (gehoor CGVS, p.21). Nochtans grenst de provincie Bay behalve aan Bakool ook aan de regio's Hiiraan, Lower Shabelle, Midden Juba en Gedo. Over de indeling in districten stelde u te weten dat Bay werd verdeeld in Diinsoor, Burhakabe, Berdale, Qasaxdheere (Qansax Dhere) en Unfurow. Unfurow is echter geen district van Bay. "Ufforow" is wel een locatie tussen Diinsoor en Qansax Dhere. Gevraagd waar u deze informatie vandaan had antwoordde u "dat is mijn eigen regio toch ... ik woonde in het district Diinsoor en mensen vertellen bv. Ik vertrek naar district die en die" (gehoor CGVS, p.21). Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Diinsoor gelegen in de regio Bay.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst Bay kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is (gehoor CGVS, p.42). Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Diinsoor/Bay heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Geconfronteerd met het feit dat u niet overtuigde daadwerkelijk in Diinsoor te hebben verbleven tot eind 2014 (gehoor CGVS, p.39,41,41), stelde u enkel “wil u me iets opdringen of stelt u vragen”, en dat het uw regio was en dat u er steeds heeft verbleven behalve tijdens uw momenten dat u op reis was.

Ten slotte dient bijkomend er nog gewezen te worden op het feit dat uw opeenvolgende verklaringen betreffende uw familiale situatie geenszins eensluidend zijn. Zo verklaarde u op 16 februari 2016 bij de Dienst Vreemdelingenzaken expliciet dat u ongehuwd bent (zie DVZ, p.5 vraag 14 en p.6 vraag 15a). Evenmin zou u een niet-geregistreerde partner hebben (zie DVZ, p.6 vraag 15b). Op het Commissariaat-generaal stelde u plotsklaps sinds juli 2014 in Diinsoor op traditionele manier gehuwd te zijn met M.N.H.A. (gehoor CGVS, p.10,11). Geconfronteerd met deze belangrijke omissie verklaarde u vooreerst: “ik verstond de vraag niet goed, ik verstond de vraag toen alsof ik zwanger was”. Wanneer u opnieuw werd opgemerkt dat de vraag bestond uit vragen betreffende een mogelijk huwelijk of een relatie (niet geregistreerde partner) en niet over een zwangerschap, hierbij verwijzend naar uw duidelijk ontkennend antwoord op beide vragen, verklaarde u “ik verstond de vraag als bent u eerder gehuwd geweest en gescheiden”. Gelet op uw volledig andere uitleg over het door u beweerde misverstand, kan uw uitleg niet worden weerhouden. Overigens houdt uw uitleg de vraag omtrent uw burgerlijke staat bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet te hebben verstaan geen steek. U werd immers bij aanvang van uw gehoor gevraagd of u opmerkingen had bij het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en of u alle vragen had verstaan kenbaar gemaakt dat dit wel degelijk het geval was (gehoor CGVS, p.3). Dat er ernstige vragen kunnen gesteld worden bij uw motieven een partner te verzwijgen blijkt bijkomend uit uw expliciete verklaring na de dood van uw beide ouders eerst samen met uw schoonzus en na haar vertrek naar België en uw terugkeer uit Ethiopië alleen te hebben gewoond in uw ouderlijke woning (gehoor CGVS, p.8,10). Wanneer u even later kenbaar maakte te zijn gehuwd, verklaarde u dan weer sinds uw huwelijk samen met uw partner uw ouderlijke woning te hebben betrokken (gehoor CGVS, p.14). Geconfronteerd met deze opmerkelijke inconsistentie met uw eerdere verklaringen stelde u dat u verstond dat de vraag over personen of uw familieleden diende te gaan en u besloot over uw situatie voor uw huwelijk te beschrijven. Uiteindelijk werd u de vraag gesteld of u uw eigen echtgenoot/partner niet als familielid beschouwd. U antwoordde daarop “ja u heeft gelijk, hij is familie, ik had erover moeten spreken” (gehoor CGVS, p.14,15). Een loutere ontkenning van de eerdere weergave van de feiten is echter niet afdoende. Van een asielzoeker kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij in de loop van zijn asielaanvraag eensluidende en coherente verklaringen aflegt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk in Diinsoor in de provincie Bay te hebben verbleven tot aan uw beweerde vertrek uit Somalië eind 2014. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw verblijf in Diinsoor, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Diinsoor in de provincie Bay in Somalië heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal op 23 mei 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor en op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen of feitelijke herkomst uit Somalië (gehoor CGVS, p.39,41,42,43). U werd er ook op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het Commissariaat-generaal de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het Commissariaat-generaal niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (gehoor CGVS, p.2). Wanneer u werd opgemerkt dat uw verklaringen niet overtuigend waren dat u tot eind 2014 in Diinsoor te hebben verbleven repliceerde u enkel "Wil u me iets opdringen of stelt u vragen" (gehoor CGVS, p.39). U verzekerde even verder dat u recent uit Somalië was vertrokken en dat u altijd in uw regio verbleef behalve de momenten dat u (naar Ethiopië) reisde (gehoor CGVS, p.41,42). Uiteindelijk werd u alsnog de mogelijkheid gegeven om de waarheid aangaande uw werkelijk verblijf te melden aangezien u niet aannemelijk had gemaakt recent uit Diinsoor en Somalië te zijn vertrokken. U vroeg zich daarop luidop af of u uit Diinsoor afkomstig bent en vervolgde met de verklaring "ik ben eind 2014 voor (mijn) eigen leven gaan vluchten, waar kan ik vandaan zijn gekomen. Er is geen andere plaats enkel Diinsoor, ik ben daar geboren en getogen " (gehoor CGVS, p.43).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het Commissariaat-generaal u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het Commissariaat-generaal volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het Commissariaat-generaal erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort, de visumaanvraag en de beslissing van weigering om u een visum uit te reiken bevatten enkel uw identiteitsgegevens en staft uw (tijdelijk) verblijf in Ethiopië. Betreffende het door u neergelegde paspoort, uitgereikt in Mogadishu op 13 februari 2012, dient overigens te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder paspoorten, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaat het door u neergelegde paspoort op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst op te heffen.

De erkenning in de hoedanigheid van vluchteling van uw broer, I.S.M. (O.V. (...)) doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling dat uw recent verblijf Somalië/Diinsoor in de provincie Bay op fundamentele wijze ondermijnd wordt doordat u een ernstig gebrek aan doorleefde kennis over uw onmiddellijke leefomgeving vertoont. Elk (asiel)dossier dient op basis van individuele merites te worden beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"- van de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- artikelen 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens;
- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;
- artikel 4, §1 Richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen (hierna: Kwalificatierichtlijn)
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen;
- van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en een schending van de algemene motiveringsplicht, en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt;"

Na een theoretische toelichting over een aantal van deze bepalingen, gaat verzoekster in op de motivering van de bestreden beslissing inzake haar verblijf in Somalië de jaren voor haar vertrek naar België. Zij meent dat de bestreden beslissing vooreerst en enkel haar gebrekkige kennis vermeldt en geen rekening houdt met het feit dat zij op heel wat vragen correcte informatie kon vermelden, dit zowel wat haar geografische kennis als haar algemene kennis over Somalië betreft. Verzoekster citeert hierbij uit haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud.

Verzoekster voert verder aan dat op geen enkel moment rekening gehouden met haar kwetsbaar profiel, zijnde *"een niet opgeleide vrouw uit Somalië die traumatische ervaringen heeft beleefd"*. Verzoekster heeft geen scholing genoten, was niet op de hoogte van politieke zaken en beschikt enkel over informatie met betrekking tot haar eigen regio en leefwereld. Zij wijst er verder op dat zij, omwille van haar gebrek aan scholing, *"moeite heeft om een correcte invulling te geven aan de vragen"*. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat zij vaak verduidelijking en meer toelichting nodig heeft. Verzoekster citeert hierbij uit haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud.

Hieruit blijkt eveneens dat zij omwille van haar gebrek aan scholing niet steeds over veel informatie beschikt en afhankelijk is van de mensen rondom haar. Zij meent dat zij *“haar uiterste best”* heeft gedaan om de vragen te beantwoorden en alle informatie gaf waarover zij beschikt, waaruit haar samenwerking blijkt. Verzoekster citeert andermaal uit haar verklaringen waaruit blijkt dat zij enkel verduidelijking nodig heeft en wijst erop dat de *protection officer* hier op *“een weinig begripvolle manier”* mee is omgegaan. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat geen rekening werd gehouden met verzoeksters profiel en dat de vraagstelling niet werd aangepast aan haar specifieke noden: *“Wel integendeel, het CGVS wijst er met enige ergernis alleen maar op dat verzoekster vooral alles spontaan moet vertellen, zonder rekening te houden met de nood van verzoekster aan verduidelijking.”*

Verwerende partij gaat zelfs zo ver dat zij bij gebrek aan het volgens hen gewenste antwoord, dan maar zelf conclusies trekt zonder dat deze op juiste informatie gestoeld is! (zie vraag hierboven over huwelijk: “Kan het gewoon zijn dat u vanuit België met deze persoon huwde volgens traditie, want dat verklaart toch veel over wat er allemaal is kromgelopen met uw huwelijk/man?”

Verzoekster vervolgt verder dat de beoordeling van de bestreden beslissing *“te kort door de bocht gaat, niet voldoende geargumenteed wordt en geen rekening houdt met haar profiel”* en citeert uit informatie van BCHV over de invloed van trauma's op het geheugen. Zij besluit dat de motieven van de bestreden beslissing niet kunnen worden gevolgd aangezien het details betreffen, elementen die niet verder werden onderzocht en geen rekening wordt gehouden met haar kwetsbaar profiel.

Verzoekster gaat vervolgens in op de *“risico's bij terugkeer naar Somalië – artikel 3 EVRM”*. Zij wijst erop dat haar Somalische nationaliteit en herkomst niet betwist wordt. De veiligheidssituatie in Somalië blijft instabiel, zodat niet kan worden verwacht dat zij hiernaar terugkeert. Verzoekster citeert uit het advies op de *“website van buitenlandse zaken”* over reizen naar Somalië. Zij meent dat de commissaris-generaal geen rekening houdt met de algemene situatie in Somalië en met verzoeksters persoonlijke omstandigheden. Verzoekster heeft namelijk een vrees voor vervolging door Al Shabaab bij een terugkeer naar Somalië, doch haar problemen waardoor zij haar land verliet werden niet onderzocht, hoewel verzoeksters nationaliteit niet wordt betwist. Bovendien werd geen rekening gehouden met de erkenning van verzoeksters broer, I.S.M. als vluchteling in België.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resümé aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoekster een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt. De Raad stelt immers vast dat verzoekster met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan haar identiteit en herkomst, herhaalt haar verklaringen omtrent haar eigen leefomgeving en tracht de bevindingen van de commissaris-generaal te minimaliseren door te verwijzen naar haar profiel van een ongeschoolde en getraumatiseerde Somalische vrouw.

De Raad merkt evenwel op dat, zelfs van iemand met beperkte scholing, redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoekster zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Waar zij bovendien wijst op de invloed van trauma's op haar herinneringen, merkt de Raad op dat zij geen bewijs bijbrengt van enige trauma's in haar hoofd, laat staan dat dergelijke trauma's een verklaring zouden vormen voor haar lacunaire kennis met betrekking tot haar leefwereld. De Raad is aldus van oordeel dat verzoeksters profiel niet kan overtuigen als verschoningsgrond van haar ontoereikende kennis met betrekking tot haar directe leefomgeving.

Verzoekster kan bovendien niet gevolgd worden dat de vraagstelling tijdens het persoonlijk onderhoud niet werd aangepast aan haar profiel.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat verzoekster extensief werd ondervraagd, met vragen die aansluiten bij haar eigen leefwereld en profiel, en dat de *protection officer* meermaals de vragen herformuleerde en opnieuw stelde toen verzoekster om verduidelijking vroeg of vage en ontwijkende antwoorden gaf. Uit het loutere feit dat de *protection officer* kritische vragen stelde of verzoekster aanmaande spontaan te vertellen kan evenmin worden afgeleid dat onvoldoende rekening werd gehouden met verzoeksters profiel. Uit het veelvuldige herhalen van de vragen kan slechts blijken dat de *protection officer* het nodige geduld aan de dag heeft gelegd en heeft geprobeerd om alsnog een concreet antwoord van verzoekster te verkrijgen, maar dat uit haar verklaringen blijkt dat haar kennis over haar vermeende regio van herkomst ondermaats is.

Verzoeksters verweer ter minimalisering van haar lacunaire kennis dat zij niet op de hoogte is van politieke zaken en enkel kan vertellen over haar eigen leefwereld kan niet dienstig worden aanvaard, gelet op de vele vragen die aan haar werden gesteld over haar zelf verklaarde leefwereld. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, historische en sociopolitieke aspecten van Somalië, in dit geval, zijn er echter geen redenen die kunnen verhinderen dat zij haar herinneringen aan haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving doorleefd kan toelichten. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal bijgetreden dat verzoeksters kennis over (i) haar eigen clan, (ii) clans in Somalië, (iii) de stad Diinsoor, (iv) bekende mensen uit Diinsoor, (v) het leven en de heerschappij onder Al Shabaab, (vi) AMISOM en (vii) de regio's rondom haar regio, enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt, alsook dat verzoekster er niet in slaagt hierover doorleefde verklaringen af te leggen. Bovendien legde verzoekster gedurende de procedure tegenstrijdige verklaringen af over (viii) haar huwelijk met haar echtgenoot in Diinsoor. Dergelijke vaststellingen ondermijnen verzoeksters verklaringen over haar verblijf in Diinsoor in de jaren voor haar vertrek naar België. Verzoeksters argumentatie dat zij wel degelijk nog over een bepaalde kennis beschikt over haar regio en Somalië (districten in haar regio, de stad Mogadishu, wegen) doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen van de bestreden beslissing.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"In casu werd vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Somalië/Diinsoor in de provincie Bay op fundamentele wijze ondermijnd wordt doordat u een ernstig gebrek aan doorleefde kennis over uw onmiddellijke leefomgeving vertoont. Er rijzen dan ook vragen bij uw bewering, na uw vertrek naar Ethiopië in 2012, nog naar Somalië te zijn teruggekeerd (gehoor CGVS, p.7,24,25,26). Vooreerst is het opmerkelijk dat uw algemene kennis over clans in Somalië uitermate beperkt is. Zo gaf u wel uw persoonlijke clanlijn weer en verklaarde dat Dabarre tot de Digil clan behoort (gehoor CGVS, p.12,13), maar verklaarde de hoofdc clans van Somalië niet te kennen (gehoor CGVS, p.13). Gelet op uw verklaring tot de Digil clan te horen, werd u gevraagd om de grote subclans van de Digil clan te geven, die zich op hetzelfde niveau als uw clan Dabarre, bevinden. U stelde hierover dat er naast Dabarre, ook Jiide, Tunni, Garre, Bagadi, Galadi en Shanta Alemut/Alemod bestaan. Tunni is echter geenszins een subclan die zich op het zelfde niveau bevindt als uw clan Dabarre, ten opzichte van de Digil clan. De door u opgegeven clan Shanta Alemut –mogelijks ook gespeld als "Alemo(d)"- is dan weer een kleine onderverdeling van één van de kleinere subclans van de Rahanweyn, zelf een subclan van de Digil hoofdclan. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, bijgevoegd in het administratieve dossier blijkt verder dat de door u opgegeven subclans, Bagadi en Galadi niet voorkomen als subclans op hetzelfde niveau als uw clan, Dabarre (gehoor CGVS, p.18). Geconfronteerd met de eerste grote subclan/onderverdeling van de hoofdclan Digil, nl. Rahanweyn, stelde u verkeerdelijk dat het Mirifle zijn (gehoor CGVS, p.19). In werkelijkheid is de Mirifle een subclan van de Rahanweyn. Gevraagd om meer te vertellen over de Rahanweyn, kwam u niet verder dan te stellen "Ik weet dat Digil en Mirifle die clans hebben, Rahanweyn, dat is het". Subclans van de Rahanweyn kent u niet, noch blijkt u op de hoogte wat het thuisland van de Rahanweyn is (gehoor CGVS, p.18,19). Nochtans zou men verwachten dat u –zoals veel Somaliërs- een lange lijst van voorvaders kan opsommen, aangezien dit een centraal onderdeel vormt van de Somalische orale cultuur en het laat toe om nauwkeurig hun plaats in de samenleving te bepalen. Vanaf jonge leeftijd zou aan kinderen hun stamboom worden aangeleerd. De geschiedenis van de familieclan en de relatie met andere clans wordt vaak opnieuw verteld doorheen de levensjaren. In Somalië is het clansysteem de meest belangrijke en bepalende maatschappelijke factor (zie informatie in het administratieve dossier). Het is dan ook niet aannemelijk dat u uw hele leven in de provincie Bay, meerbepaald in Diinsoor, in Somalië, zou hebben doorgebracht, maar geen enkele notie heeft van het clansysteem, gezien het maatschappelijke belang hiervan.

Gevraagd hoe het komt dat u de namen van de Somalische hoofdclans niet kent antwoordde u enkel: "ik woonde in Diinsoor zelf, ik ken mijn clan en andere clans die dichtbij woonden, er zijn veel andere clans ontelbaar veel, maar die ken ik niet". Uw stelling dat er ontelbaar veel hoofdclans in Somalië bestaan (gehoor CGVS, p.14) is overigens opmerkelijk en geenszins afdoende verklaring voor uw gebrekkige kennis omtrent de meest belangrijke en bepalende maatschappelijke factor in Somalië. In werkelijkheid worden er in Somalië niet ontelbaar veel hoofdclans, maar zes hoofdclans onderscheiden, met name Darod, Dir, Isaaq and Hawiye, Digil en Rahanweyn. Elk van deze clans is verder onderverdeeld in subclans.

Gevraagd naar namen van andere grote clans dan uw clan, noemde u Abgal en Majarteen. U wist echter niet te melden of deze clans eventueel behoren tot een andere clan, noch wist u te melden wat het thuisland is van deze clans (gehoor CGVS, p.13,18). In werkelijkheid is Abgal een onderverdeling van een subclan van de Hawiye clan en is Majarteen een onderverdeling van een subclan van de Darod clan. Wanneer u daarop werd geconfronteerd met de namen van de hoofdclans van Somalië, zoals de Dir, Darod en de Hawiye, antwoordde u plotsklaps dat het grote Somali clans waren. Geconfronteerd met uw eerdere uitspraak, geen hoofdclans van naam te kennen en gevraagd hoe het kwam dat u ineens de opgenoemde hoofdclans wel herkende in deze hoedanigheid, gaf u de opmerkelijke en weinig afdoende uitleg "De vragen zijn anders, u vraagt me nu ken je hen en dan zeg ik, ik ken ze niet, wel over gehoord". Behalve de benamingen Dir, Darod en Hawiye herkennen, kon u echter geen andere informatie verschaffen over deze hoofdclans, zoals waar hun oorspronkelijke woonplaats zich situeert of wat de subclans zijn, noch kon u gekende personen van de Darod of de Hawiye clan noemen (gehoor CGVS, p.19). Uw uitleg hoe het komt dat u niets kan vertellen over de hoofdclans van Somalië, met name dat u omwille van uw leeftijd niet de kans had gekregen om kennis op te doen en u enkel in uw eigen regio woonde binnen uw eigen clan (gehoor CGVS, p.19), is geenszins afdoende, gezien het maatschappelijke belang van de clan cultuur. Overigens is het merkwaardig dat u –rekening houdend met het risico op de in Somalië bestaande clanconflicten- evenmin notie had langs welke clangebieden u reisde wanneer u vanuit uw thuisstad, Diinsoor, naar Ethiopië vertrok (gehoor CGVS, p.20,21). Stellende dat u sinds uw geboorte voornamelijk in Diinsoor heeft verbleven is het dan ook weinig aannemelijk dat u niet over bovenstaande informatie beschikt (gehoor CGVS, p.20).

Voorts dient te worden vastgesteld dat u niet doorleefd kan vertellen over uw stad en dat uw geografische kennis over uw regio van oorsprong enkele lacunes vertoont. Zo werd u gevraagd om wat meer te vertellen over Diinsoor en te beschrijven hoe uw stad eruit zag. U verklaarde daarop "Enige wat ik weet is dat Diinsoor district is in Bay en mensen zijn landbouwers en veehouders". U werd daarop gevraagd om verder te gaan. Er kwam echter geen reactie van uw kant. U aansporend om toch wat meer te vertellen over Diinsoor om een beeld te vormen van uw stad stelde u "Dat is het, wat moet u weten, stelt u maar vragen". U werd opgemerkt dat er werd verwacht dat u wat meer diende te vertellen, te denken dat u reclame voor uw stad aan het maken was en te vertellen wat er allemaal te zien is. U antwoordde met dezelfde vage bewoording dat "Diinsoor district is in Bay en mensen zijn landbouwers en veehouders, wat wil u weten?". Er werden u daarop concreet gevraagd of er bijvoorbeeld een moskee is in Diinsoor. Aangezien u daarop stelde dat er 2 moskeeën waren werd u gevraagd om de routes vanaf uw woning eerst naar de ene moskee en daarna naar de andere te beschrijven. (gehoor CGVS, p.32,33). Wanneer u de weg naar de ene moskee beschreef als zijnde je loopt onder "de ark", werd u gevraagd wat u met "ark" bedoelde. U verklaarde daarop dat er twee lange torens waren die men "ark" noemde, maar waar dit bouwwerk voor stond of juist was, kon u niet vertellen (gehoor CGVS, p.32). Behalve dat de andere moskee aan de veemarkt ligt kon u niets meer vertellen of benoemen (gehoor CGVS, p.33). Gelet op uw verklaring geen rivier in de buurt van Diinsoor te hebben, werd u gevraagd waar mensen hun drinkwater vandaan haalden. U verklaarde dat verschillende wijken waterputten hadden en stelde dat er ook een waterput langs de weg naar Miisra lag. U legde uit dat de waterput "Ofka Kacaan" (Kacaan waterput) werd genoemd en dat mensen voornamelijk daar hun water halen. Waarom de mensen niet in de andere wijken voorzien van waterputten water gingen halen wist u niet te melden (gehoor CGVS, p.29). Gevraagd of u behalve de minister van defensie geen andere bekende Somali uit Diinsoor kende, stelde u niemand anders te kennen (gehoor CGVS, p.32). Geconfronteerd met een gekende zanger/muzikant uit Diinsoor, Hasan Adan Samatar, kon u wel melden dat het een zanger was, maar bleek niet te weten van welke clan of van waar de man afkomstig was (gehoor CGVS, p.33,34). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt nochtans dat de bekende zanger/muzikant Hasan Adan Samatar afkomstig is uit Diinsoor.

Dat uw geloofwaardigheid in Diinsoor te hebben verbleven tot december 2014 op de helling staat blijkt bijkomend uit het feit dat uw kennis over de heerschappij van de groepering al Shabaab in uw regio in ernstige mate ontoereikend is.

Gevraagd sinds wanneer al Shabaab aanwezig was in Diinsoor vroeg u of u een datum diende te geven. Wanneer u werd uitgelegd dat u uw leeftijd mocht geven stelde u dat al Shabaab ongeveer in 2007 naar Diinsoor kwam. Hoe oud u was liet u aanvankelijk in het midden en zei dat uw Protection Officer dat maar moest uittellen. Er werd u daarop duidelijk gemaakt dat het niet om uittellen ging maar dat u gewoon diende te melden hoe oud u was toen al Shabaab voor het eerst in Diinsoor kwam. Nadat u de merkwaardige uitleg gaf "Ik hoorde mensen zeggen dat ze in die periode (2007) kwamen" en dat u dit reeds had gezegd, werd u gevraagd of u al dan niet zelf aanwezig was en wat uw leeftijd toen was. Pas daarop antwoordde u dat u ongeveer elf jaar moest zijn (gehoor CGVS, p.36). Wanneer u gevraagd wordt hoe u de komst van al Shabaab had beleefd als meisje in Diinsoor, stelde u enkel in vage bewoordingen "Niemand houdt van mensen die met problemen komen, iedereen was bang, ik ook zoals andere mensen". Wanneer u werd gevraagd meer te vertellen dan dat iedereen bang was, antwoordde u "ik was bang, ik voelde angst, ik merkte toen ze kwamen mensen problemen kregen, ik heb slechte ervaring" (gehoor CGVS, p.37). Er werd u daarop duidelijk gemaakt dat van u werd verwacht meer concreet te vertellen over hoe al Shabaab er kwam, wat er allemaal gaande was. U stelde daarop "Zoals alle mensen heb ik persoonlijk ook gevoeld dat ze niet goed waren, ik was bang". Wat u bedoelde met ik voelde dat ze niet goed waren, kreeg u niet uitgelegd. U vroeg immers opnieuw of u moest zeggen hoe u zich voelde. Er werd u daarop weerom gevraagd te vertellen wat in Diinsoor allemaal gebeurde/gaande was, toen al Shabaab er kwam. U stelde daarop "Het enige wat ik opmerkte bij aankomst is dat ze slecht waren en iedereen was bang voor hen, persoonlijk heb ik niets meegemaakt tot mijn familie met hen problemen kreeg, wat met andere mensen gebeurde weet ik niet". Gevraagd om vanuit uw eigen ervaring te vertellen hoe u deze veranderingen/machtswissel meemaakte kwam verklaarde u heel algemeen "ik moest ook regels volgen, ik merkte dat we onderdrukt werden, tijdens het gebed moest je je anders kleden, mensen werden geslagen zonder reden, zoals broer en vader." Aangespoord om verder te vertellen kwam u niet verder dan uw persoonlijk asielrelaas beginnen uiteen te zetten met de woorden "mijn familie kreeg uiteindelijk problemen en ik ben uiteindelijk door hen gearresteerd"(gehoor CGVS, p.37,38). Gevraagd of al Shabaab evenveel macht had op het moment van uw vertrek eind 2014, als in 2007, wanneer ze naar uw stad kwamen, stelde u dat ze evenveel macht hadden (gehoor CGVS, p.38). Nochtans verklaarde u even verder dat er op een bepaald moment Ethiopische troepen in Diinsoor kwamen. Gevraagd wanneer dit het geval was stelde u echter deze gebeurtenis niet te kunnen situeren noch kon u vertellen hoe oud u op dat moment was (gehoor CGVS, p.39). Evenmin kon u vertellen hoelang al Shabaab weg was uit uw stad (gehoor CGVS, p.39). U werd daarop twee keer aangespoord verder te vertellen over deze gebeurtenis. U antwoordde echter niet meer. Uiteindelijk stelde u het zich niet meer te herinneren, hoewel u toegaf dat het een grote gebeurtenis betrof (gehoor CGVS, p.40). De sterke man van al Shabaab van in uw provincie Bay, kende u niet (gehoor CGVS, p.40). Van de naam Amey, alias Siku-Dhuuq, één van de senior leiders van al Shabaab in Bay, bleek u er nooit te hebben vernomen (gehoor CGVS, p.40). De in Somalië Afrikaanse troepenmacht, AMISOM, benoemde u verkeerdelijk als "AMISON". Bovendien stelde u verkeerdelijk dat het een leger van Somalië is die in Mogadishu zou verblijven. Evenmin bleek u te beseffen dat AMISOM, waartoe overigens ook de Ethiopische troepen behoren, aanwezig is in uw regio. U stelde hierover dat enkel Ethiopiërs in uw regio verbleven, doch AMISOM er niet aanwezig was (gehoor CGVS, p.41).

Gelet op uw beweerde afkomst uit de provincie Bay werd u bijkomend gevraagd of u de aanpalende provincies/regio's kon opsommen. U stelde daarop dat Bakool aan Bay grensde. U werd daarop aangespoord om verder te vertellen. U antwoordde daarop enkel "Ik weet Bakool en dan het district Baidabo" (gehoor CGVS, p.21). Nochtans grenst de provincie Bay behalve aan Bakool ook aan de regio's Hiiraan, Lower Shabelle, Midden Juba en Gedo. Over de indeling in districten stelde u te weten dat Bay werd verdeeld in Diinsoor, Burhakabe, Berdale, Qasaxdheere (Qansax Dhere) en Unfurow. Unfurow is echter geen district van Bay. "Ufforow" is wel een locatie tussen Diinsoor en Qansax Dhere. Gevraagd waar u deze informatie vandaan had antwoordde u "dat is mijn eigen regio toch ... ik woonde in het district Diinsoor en mensen vertellen bv. Ik vertrek naar district die en die" (gehoor CGVS, p.21). Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Diinsoor gelegen in de regio Bay. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst Bay kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is (gehoor CGVS, p.42). Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Diinsoor/Bay heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Geconfronteerd met het feit dat u niet overtuigde daadwerkelijk in Diinsoor te hebben verbleven tot eind 2014 (gehoor CGVS, p.39,41,41), stelde u enkel “wil u me iets opdringen of stelt u vragen”, en dat het uw regio was en dat u er steeds heeft verbleven behalve tijdens uw momenten dat u op reis was.

Ten slotte dient bijkomend er nog gewezen te worden op het feit dat uw opeenvolgende verklaringen betreffende uw familiale situatie geenszins eensluidend zijn. Zo verklaarde u op 16 februari 2016 bij de Dienst Vreemdelingenzaken expliciet dat u ongehuwd bent (zie DVZ, p.5 vraag 14 en p.6 vraag 15a). Evenmin zou u een niet-geregistreerde partner hebben (zie DVZ, p.6 vraag 15b). Op het Commissariaat-generaal stelde u plotsklaps sinds juli 2014 in Diinsoor op traditionele manier gehuwd te zijn met M.N.H.A. (gehoor CGVS, p.10,11). Geconfronteerd met deze belangrijke omissie verklaarde u vooreerst: “ik verstond de vraag niet goed, ik verstond de vraag toen alsof ik zwanger was”. Wanneer u opnieuw werd opgemerkt dat de vraag bestond uit vragen betreffende een mogelijk huwelijk of een relatie (niet geregistreerde partner) en niet over een zwangerschap, hierbij verwijzend naar uw duidelijk ontkennend antwoord op beide vragen, verklaarde u “ik verstond de vraag als bent u eerder gehuwd geweest en gescheiden”. Gelet op uw volledig andere uitleg over het door u beweerd misverstand, kan uw uitleg niet worden weerhouden. Overigens houdt uw uitleg de vraag omtrent uw burgerlijke staat bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet te hebben verstaan geen steek. U werd immers bij aanvang van uw gehoor gevraagd of u opmerkingen had bij het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en of u alle vragen had verstaan kenbaar gemaakt dat dit wel degelijk het geval was (gehoor CGVS, p.3). Dat er ernstige vragen kunnen gesteld worden bij uw motieven een partner te verzwijgen blijkt bijkomend uit uw expliciete verklaring na de dood van uw beide ouders eerst samen met uw schoonzus en na haar vertrek naar België en uw terugkeer uit Ethiopië alleen te hebben gewoond in uw ouderlijke woning (gehoor CGVS, p.8,10). Wanneer u even later kenbaar maakte te zijn gehuwd, verklaarde u dan weer sinds uw huwelijk samen met uw partner uw ouderlijke woning te hebben betrokken (gehoor CGVS, p.14). Geconfronteerd met deze opmerkelijke inconsistentie met uw eerdere verklaringen stelde u dat u verstond dat de vraag over personen of uw familieleden diende te gaan en u besloot over uw situatie voor uw huwelijk te beschrijven. Uiteindelijk werd u de vraag gesteld of u uw eigen echtgenoot/partner niet als familielid beschouwd. U antwoordde daarop “ja u heeft gelijk, hij is familie, ik had erover moeten spreken” (gehoor CGVS, p.14,15). Een loutere ontkenning van de eerdere weergave van de feiten is echter niet afdoende. Van een asielzoeker kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij in de loop van zijn asielaanvraag eensluidende en coherente verklaringen aflegt.

(...)

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort, de visumaanvraag en de beslissing van weigering om u een visum uit te reiken bevatten enkel uw identiteitsgegevens en staft uw (tijdelijk) verblijf in Ethiopië. Betreffende het door u neergelegde paspoort, uitgereikt in Mogadishu op 13 februari 2012, dient overigens te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder paspoorten, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaat het door u neergelegde paspoort op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst op te heffen.”

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de door verzoekster aangehaalde vervolgingsfeiten niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij de jaren voor haar komst naar België verbleven heeft in Diinsoor, in het district Diinsoor, in de provincie Bay in Somalië. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Waar verzoekster aanvoert dat geen rekening werd gehouden met de erkenning van haar broer als vluchteling in België, wijst de Raad op dat dergelijke vaststelling op zich geen bewijs vormt van verzoeksters hoedanigheid van vluchteling of van de geloofwaardigheid van haar vermeende problemen.

Ieder verzoek om internationale bescherming dient immers op afzonderlijke en individuele wijze te worden onderzocht, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst en de individuele elementen zoals aangebracht door verzoekster. De Raad stelt vast dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster aangehaalde vervolgingsfeiten die zouden voortvloeien uit de problemen van haar broer, gelet op de omstandige motivering in de bestreden beslissing dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij de jaren voor haar komst naar België in Diinsoor heeft verbleven.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeksters verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Somalië is niet relevant, gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Diinsoor, in het district Diinsoor, in de provincie Bay in Somalië niet aannemelijk maakt. Hierdoor maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst immers niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de procedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 2, 42-43). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP